

Discursul Guvernatorului Băncii Naționale a României, domnul academician Mugur Isărescu

Domnule Președinte Emil Constantinescu, Președinte de Onoare al Senatului Universității,

Domnule Rector, Domnule Președinte al Senatului Universității,

Alteța Voastră,

Prea Fericirea Voastră Părinte Daniel,

Înaltpreasfinția Voastră Monsenior Robu,

Domnule Președinte al Senatului României,

Doamnelor și domnilor Miniștri,

Domnule Președinte al Academiei Române,

Doamnelor și domnilor Rectori,

Doamnelor și domnilor Profesori,

Distins auditoriu,

Participăm, în ambianța generoasă a Palatului Facultății de Drept, la o solemnitate cu încărcătură istorică: Universitatea București împlinește 150 de ani. Vă rog să-mi îngăduiți să-i doresc acestei „Bătrâne Doamne” a școlii românești, din partea „Bătrânei Doamne” a pieței noastre bancare și financiare, încă mulți ani de viață și de strălucită carieră în serviciul țării.

Anul 1864, când a fost întemeiată Universitatea București, și anul 1880, când s-a înființat Banca Națională a României, cea de-a 16-a bancă centrală din lume, se înscriu în același context istoric: acele momente de entuziasm constructiv de după Unirea de la 1859.

Dar entuziasmul, singur, nu ajungea. Era nevoie cu deosebire de idei noi și de oameni întreprinzători, care să le dea viață. Valori ce nu puteau fi dobândite decât prin educație, prin cultură: legile școlare, înmulțirea școlilor normale, orientarea învățământului românesc către școli reale și de meserii, pe lângă cele de învățământ clasic, dezvoltarea învățământului superior, înființarea Academiei Române. Nu este, deci, deloc întâmplător faptul că tocmai în astfel de împrejurări a luat ființă Universitatea București. Și nu întâmplător, în acei ani, când în țară se dezvolta un climat de creație politică, economică și socială, s-au înălțat clădiri reprezentative,

care să găzduiască instituțiile menite să dea expresie rolului istoric al noului stat român, să le confere prestanță și autoritate.

Dacă, în centrul Bucureștilor, de la intersecția străzilor Ion Ghica și Toma Caragiu, privim în dreapta, în față și în stânga, vedem profilându-se într-o parte Palatul Universității, în alta clădirile unor societăți financiar-bancare, apoi Palatul Bursei de Valori, clădirile Băncii Naționale. Zidurile acestor impunătoare edificii redau un tablou impresionant, ce-și are originea în România din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și din prima jumătate a secolului XX, cu tot ce avea mai promițător: stilul civilizată de viață, morala muncii, cultul onestității și al valorilor, simțul civic, patriotismul decent. Zidurile acestor edificii sunt vii, mărețe, evocând prin strălucirea lor, încă actuală, obișnuința de atunci a lucrului bine făcut. Ele n-ar fi rezistat până acum și nu ne-am mândri și acum cu ele dacă oamenii care le-au înălțat, în acele timpuri, n-ar fi pus în ziduri sânguință și pricepere, pasiunea de a construi înălțător și durabil.

Nu elogiez acum numai aceste clădiri; mă refer mai cu seamă la specialiștii care au lucrat acolo, inclusiv la Banca Națională. N-au fost puțini cei ce au învățat în străinătate, dar cei mai mulți s-au format în școlile superioare românești, Universitatea București fiind cu adevărat reprezentativă.

Edificator în acest sens este și faptul că mai mulți guvernatori ai Băncii Naționale au absolvit Dreptul la Universitate; și mult mai mulți specialiști ai băncii centrale s-au format pe băncile Universității.

Nu numai predecesorii mei mă apropie de Universitate. Personal, sunt legat de Universitatea București și prin titlul de Doctor Honoris Causa, pe care generoasa Alma Mater mi-a făcut cinstea să mi-l acorde. Sunt însă legat și prin faptul că cei trei profesori-economiști sub îndrumarea cărora m-am format – Costin Murgescu, Costin Kirițescu și Constantin Ionete – au fost absolvenți ai Universității București în perioada interbelică. Acest lucru nu este surprinzător, ASE-ul era atunci o înaltă școală comercială (Business) iar economiștii propriu-ziși (doctrinari), se formau la facultățile de filosofie sau drept. În multe centre universitare, departajarea este valabilă și în prezent (London Business School – London School of Economics).

Din perioada formării mele, îmi amintesc că la centenarul Universității, în 1964, academicianul Daicoviciu a rostit o frază care acum capătă pentru mine un tâlc profund: „Sunt dascăl și sunt sentimental”. Și eu sunt dascăl și sunt sentimental. Acum, la cea de-a 150-a aniversare a Universității București, în acest moment în care venerăm istoria și-i omagiem pe înaintași, mă simt solidar cu toți cei ale căror gânduri se îndreaptă spre rosturile, obiectivele și misiunea pe care această înaltă școală le are de îndeplinit în anii ce vin. Este răspunderea generațiilor de azi și de mâine să-i asigure un viitor pe măsura trecutului ei.

La mulți ani, Universitatea București!

Cu ocazia acestei frumoase aniversări, alături de urările calde de la mulți ani, am considerat, așadar, un gest în firea lucrurilor ca Banca Națională a României, să lanseze în circuitul numismatic, drept omagiu adus Universității București, un set de trei monede (din aur, din argint și din tombac cuprat) și, separat, o monedă din argint.

Reversul este comun pentru cele trei monede, în imagine fiind frontonul unei intrări a Universității din București alături de inscripțiile „1864” – anul înființării Universității și sediul ei – „BUCUREȘTI”. Pe avers cele trei monede redau imaginea Universității din București la 1864, portretul lui Alexandru Ioan Cuza, întemeietorul, alături de inscripțiile în arc de cerc „ROMANIA” și „ALEXANDRU IOAN CUZA”, de stema României și anul de emisiune – „2014”. Detaliile specifice se rezumă la valoarea nominală înscrisă pe avers: „100 LEI” pe moneda de aur; „10 Lei” pe cea de argint; și „1 Leu” pe moneda din tombac.

Un element cu semnificație istorică pentru această emisiune numismatică: caracteristicile monedei de aur sunt similare cu cele ale primei monede de aur românești de 20 lei (polul) emisă de domnitorul și apoi regele României Carol I în 1868, la patru ani de la înființarea Universității din București: greutate – 6,452g aur; titlu 900‰ (22 carate); diametrul de 21mm.

Monedele sunt ambalate, separat, în capsule de metacrilat transparent, fiind însoțite de broșuri de prezentare în limbile română, engleză și franceză și de certificate de autenticitate semnate de guvernatorul Băncii Naționale a României și de casierul central. Toate monedele din această emisiune omagială, cele din aur, din argint și din tombac cuprat, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Vă mulțumesc.